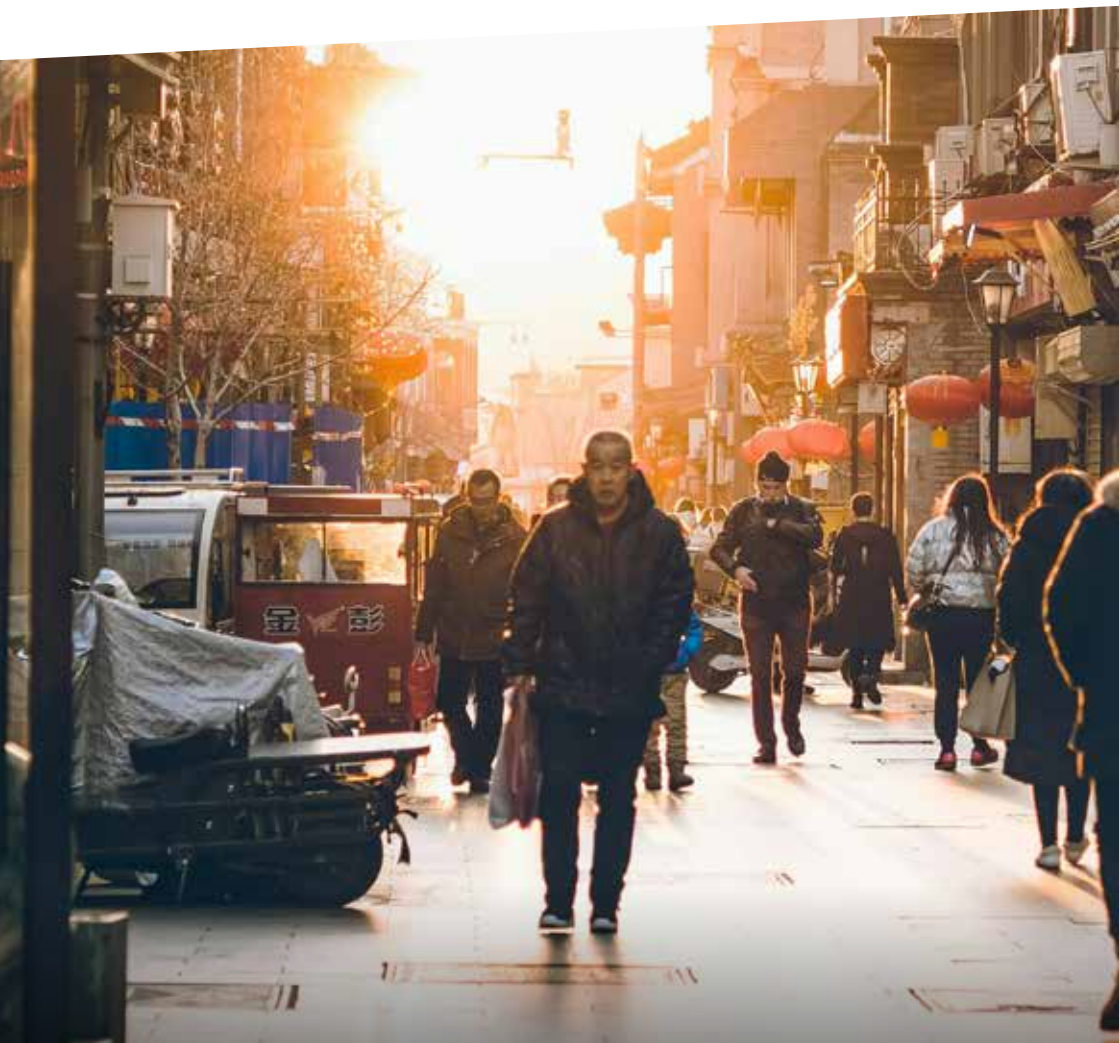

Volg Mij!

'Volg mij'

Deze oproep van de
Heere geldt ook voor jou!

Het 5G netwerk van een Christen

Moderne
netwerktechnologie voor
ons geloofsleven

Schepping

De graanstengel - een
wonder van God

Colofon

Uitgever:

Stichting Uit het Woord der Waarheid
Postbus 260, 7120 AG Aalten (Nederland)
Tel. 0543 - 47 17 46
www.uhwdw.nl / www.debijbelvoorjou.nl
E-mail: bestel@uhwdw.nl

Redactie:

E-mail: volgmij@christelijkjeugdwerk.nl
Internet: www.volgMij.nl

Alle aanvragen om het blad te ontvangen, graag per mail richten aan de uitgever. Geef (met hun toestemming) graag ook anderen op voor het ontvangen van dit blad.

Volg Mij! verschijnt acht keer per jaar. Er wordt geen factuur verzonden. Graag jaarlijks vóór 10 januari een gift overmaken (o.v.v. 'gift Volg Mij'), zodat we weten dat je het blad wilt blijven ontvangen, of mail naar info@uhwdw.nl als je het blad graag blijft ontvangen maar het financieel niet kunt steunen.

Giften om dit werk mogelijk te maken kunnen worden overgemaakt naar: NL56 INGB 0000 7236 02 t.n.v. Stg Uit het Woord der Waarheid (ANBI).

Ter indicatie: de kostprijs voor 8 nummers per jaar bedraagt ongeveer €21,- (buiten Nederland is het wezenlijk hoger).

Lay-out

Tabitha van den Berg, Lydia Luimes

Copyright afbeeldingen:

© AdobeStock © Pixabay
© Pexels © ChatGPT

Beste (jonge) lezer,

Misschien overkomt het jullie allemaal wel eens:

's Morgens vroeg gaat je wakker ... slaperig druk je de wakker uit en je denkt: 'Nog even wakker worden hoor' ... en voordat je het weet val je weer in slaap.

En dan ineens: 'WAKKER WORDEN ... STA OP JÔH ... HET IS AL LANG TIJD!' roept je moeder. Je kijkt verschrikt naar de wakker ... 'OE! ... over een half uur moet ik op school zijn!

De schrik zit er dan goed in ... en dan al dat haasten daarna om de schade nog een beetje te beperken.

Geen stille tijd meer. Geen tijd voor het lezen in je Bijbel. Een vluchtig gebed en vlug met je ontbijt in je tas naar school. Gelukkig had je moeder ook nog voor je lunch gezorgd!

Als je dan in deze 'Volg Mij!' mag lezen van het bijzondere 5G-netwerk dan heb je deze 'hele goede verbinding' die ochtend wel enorm gemist!

Eén en ander maal roept de Bijbel ons op om 'wakker' te worden en waakzaam te zijn:

'Ontwaak, u die slaapt ...' Als we niet wakker zijn en niet waken en dicht achter Hem aangaan die gezegd heeft: 'Volg Mij', dan zijn de gevaren in deze wereld onder de macht van satan (ook wel genoemd 'de vader van de leugen' Joh. 8:44), erg groot!

Dan kan je zomaar een 'andere Jezus' (2 Kor. 11:4) voor ogen gespiegeld krijgen, een 'valse Christus' (Matth. 24:23 vv.). Zie de filmrecensie van: 'The Chosen'.

Dat de Heere ons mag geven wakker te zijn en dicht achter Hem aan te gaan!

Met een hartelijke groet,

Ad Massar

GELOOF IN HET DAGELIJKS LEVEN

'Volg Mij'

4

OGENBLIK

Geef het mij

14

BIJBEL PRAKTISCH

'Uit alle volken, stammen en talen'
- Lwalwa

19

POST

Post

28

STOF TOT NADENKEN

Het 5G-netwerk van een
Christen

9

ACTUEEL

Filmrecensie: 'The Chosen'
Puzzel

16

18

BIJBELSTUDIE

Ben ik zeker van mijn verlossing?

21

SCHEPPING

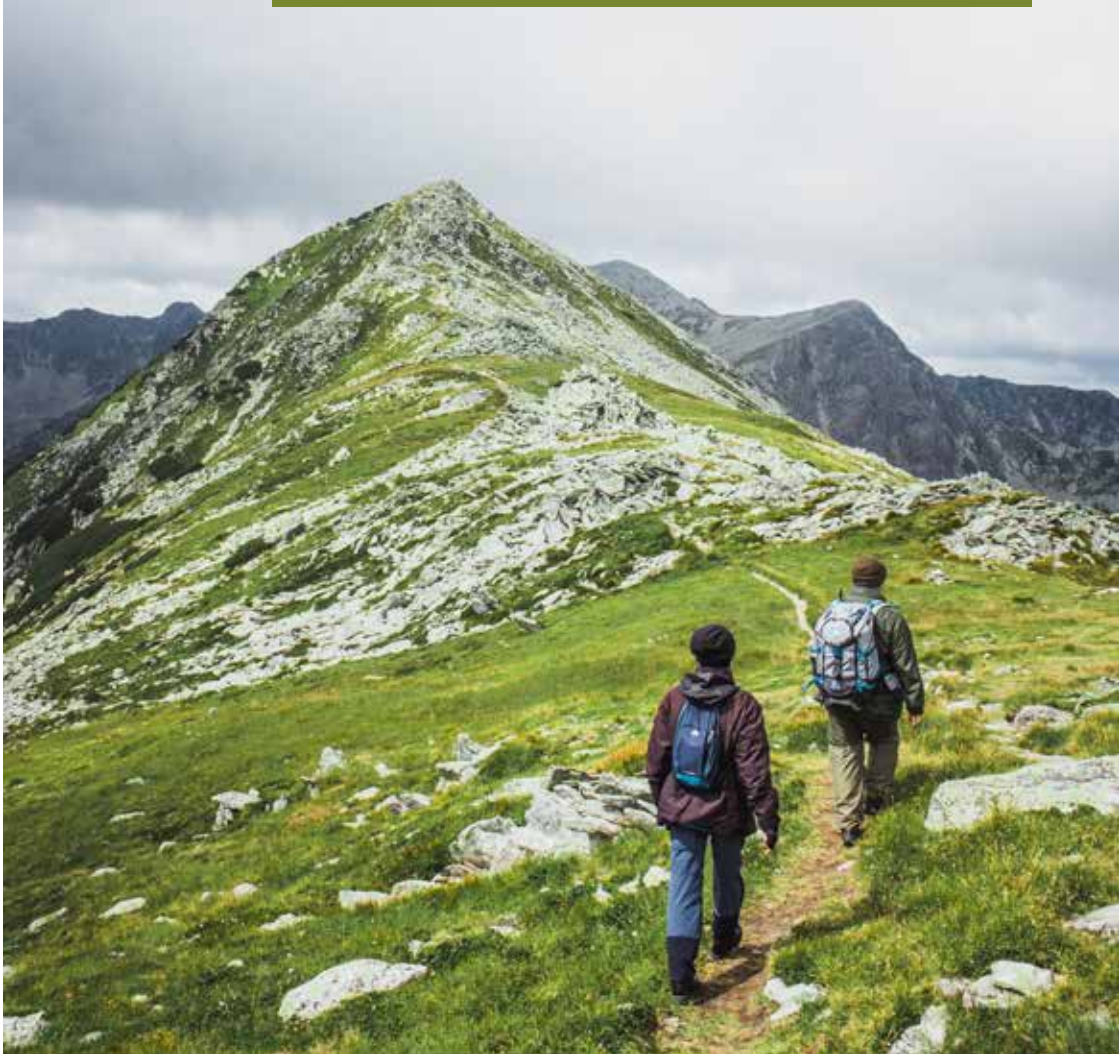
Hoe groot zijn Uw werken

30

GELOOF IN HET DAGELIJKS LEVEN

'Volg Mij'

'Volg Mij' is een oproep die de Heere Jezus in de evangeliën heel persoonlijk aan vijf verschillende mensen richt. Tegen één van hen zegt Hij dit zelfs tweemaal.

Deze oproep geldt ook nu nog voor iedere gelovige, en ieder die de Heere Jezus als Heere en Heiland aangenomen heeft, wil dat zeker ook in zijn leven in praktijk brengen. Maar wat navolging eigenlijk inhoudt, willen we aan de hand van de vijf voorbeelden uit de evangeliën wat nader bekijken.

1. Filippus (Joh. 1:43)

Filippus is de eerste tegen wie de Heere Jezus persoonlijk zei: 'Volg Mij'. Uit de voorafgaande en de daaropvolgende verzen kunnen we opmaken dat hij (en ook anderen) zich intensief met de belofte over de komende Messias bezig hadden gehouden; zij verwachtten Hem oprecht. En nu is Hij daar en vindt Hij de zoekenden. De belofte uit Spreuken 8:17 '...en wie Mij ernstig zoeken, zullen Mij vinden' gaat hier in vervulling. Als het om de navolging gaat, zien we steeds weer dat we de Heere Jezus moeten zoeken, maar toch is Hij het Die ons vindt. Later zien we dat Filippus een sceptisch karakter leek te hebben en dat hij iemand was die kennelijk liever analyseerde dan eenvoudigweg te geloven. Bij de spijsziging van de 5000 stelde de Heere hem op de proef en openbaarde Hij zijn gebrek aan vertrouwen (Joh. 6:5-7). Toen op het feest in Johannes 12:20 e.v. de Grieken naar Filippus gingen om de Heere te zien, leidde hij hen liever eerst naar Andreas in plaats van direct naar de Heere. Ook in Johannes 14:8 toonde hij scepsis toen hij de Heere vroeg: 'Heere, laat ons de Vader zien en het is ons genoeg'. Herkennen we onszelf in Filippus? Wat maken we het ons dan moeilijk Hem te erkennen en Zijn macht en grootheid gewoon te vertrouwen. De Heere kende de sceptische Filippus door en door, toch was deze de eerste die Hij

opriep om Hem te volgen. Ook ons roept Hij, hoewel Hij ons kent mét al onze zwakheden en tekortkomingen.

2. Levi (ook Mattheüs genoemd), de tollenaar (Matth. 9:9-13; Mark. 2:13-17; Luk. 5:27-32)

De Jood Levi was tollenaar. Tollenaars hadden van de Romeinen de opdracht gekregen om als pachter de hoge belastingen in het bezette Judea te innen. Daarbij ging het er vaak niet eerlijk aan toe. Dit systeem bracht voor de tollenaars heel hoge winsten op. Ze werden door hun eigen volk gehaat, omdat ze heulden met de bezettingsmacht. Ze stonden in het sociale en religieuze leven buiten de samenleving en werden met zondaars (Matth. 11:19) en hoeren (Matth. 21:31) over één kam geschoren. Toen kwam de Heere Jezus het leven van Levi binnen. Hij zag hem zitten in het tolhuis, het middelpunt van zijn leven tot op dat moment. Dat was geen toeval – zoals geen van de ontmoetingen met de Heere Jezus toevallig waren. Deze ontmoeting werd het keerpunt in het leven van Levi. Op de oproep 'Volg Mij!' stond hij zonder aarzelen op en volgde de Heere. Lukas schrijft zelfs dat hij alles achterliet. Opstaan is de eerste stap op het pad van de navolging en het oude leven achter je laten is de consequentie van een bekering. We moeten ons afvragen hoe wij dat in praktijk hebben gebracht. Bij Levi bleek

dat uit het feit dat hij in zijn huis een grote maaltijd voor de Heere bereidde, waarbij ook andere mensen de Heere konden leren kennen. Zijn bezittingen (en dat lijkt niet weinig geweest te zijn), gebruikte hij nu niet meer voor zichzelf, maar stelde hij de Heere ter beschikking. Van Levi kunnen we leren dat navolging met inkeer begint en betekent dat ons leven vanaf dat moment alleen voor Hem moet zijn. Wie Hem zo navolgt, kan de Heere ook gebruiken. Later werd Levi er door God zelfs toe gebracht het Evangelie naar Mattheüs te schrijven.

3. De niet bij name genoemde discipel (Matth. 8:21-22; Luk. 9:59)

Toen één van de discipelen vroeg: 'Heere, sta mij toe dat ik eerst wegga en mijn vader begraaf' (Matth. 8:21), antwoordde de Heere: 'Volg Mij!' Op dat moment was de vraagsteller al een discipel (d.w.z. leerling), hij had reeds een relatie met de Heere. Navolging vereist dus een relatie met de Heere. Omdat God Zelf in de Wet heeft vastgelegd, dat aan de ouders eer moet worden bewezen, was dit in het Jodendom heel belangrijk. Een houding van ontzag, liefde en zorg voor de ouders is altijd, ook tegenwoordig, 'goed en welgevallig in de ogen van God' (1 Tim. 5:4). Daarom was het verzoek van deze discipel goed te begrijpen. Maar als het om navolging gaat, is er niets wat we boven de Persoon van de Heere Jezus mogen stellen; zelfs onze familiebanden moeten daaraan ondergeschikt zijn. We lezen nog iets: een begrafenis is verbonden met een blik achteruit. Navolging is echter een blik vooruit. Natuurlijk wil dit niet zeggen dat we geen rouwdiensten mogen houden. Tegen een ander die de Heere Jezus wil volgen, maar graag eerst afscheid van zijn familie

wil nemen, zegt de Heere: 'Niemand die zijn hand aan de ploeg slaat en kijkt naar wat achter hem ligt, is geschikt voor het Koninkrijk van God' (Luk. 9:62).

4. De rijke jongeling

(Matth. 19:21; Mark.10:21; Luk. 18:22)

Bij de rijke jongeling in Markus 10 zien we enkele goede kenmerken: ten eerste had hij energie ('snelde ... toe zie vers. 17'), ten tweede had hij de juiste houding ('viel voor Hem op de knieën') en ten derde had hij de juiste doelstelling ('... het eeuwige leven te beërven'). Maar hij meende dat hij er zelf iets aan zou kunnen bijdragen om dit doel te bereiken ('... wat moet ik doen?'). De Heere liet hem zien dat hij alles wat hij hier op aarde had, wat zijn leven inhoud gaf en waarop hij vertrouwde, moest opgeven en Hem navolgen. Ook wij moeten erkennen dat alles wat wij doen en hebben, alles wat ons aan deze aarde bindt (dat hoeft niet per se iets verkeerd te zijn) ons niet verder helpt, maar zelfs in de weg kan staan. De jongeman had echt graag de Heere Jezus willen volgen. Maar hij kon zich niet van zijn materiële rijkdom losmaken. Als er nog dingen zijn waarop we vertrouwen en die de Heere de eerste plaats ontnemen, staat dat navolging in de weg. Daarop strandde de rijke jongeling; hij besloot toen de Heere niet na te volgen. Hij ging, hoewel bedroefd, weg. Herkennen wij ons hierin? We hebben goede voornemens, maar als de Heere consequenties aan het volgen van Hem verbindt, geven we dan op?

5. Petrus (Joh. 21:18-22)

Tegen Petrus zei de Heere Jezus bij een bepaalde gelegenheid zelfs tweemaal 'Volg Mij!' Kort voordat Hij werd overgeleverd, zei Petrus tegen de Heere: 'Heere, met U ben ik bereid om zelfs de gevangenis en de dood in te gaan' (Luk. 22:33). Dat meende Petrus serieus, omdat hij Zijn Heere werkelijk liefhad. Maar toen hij op de binnenplaats van de hogepriester door drie verschillende mensen als volgeling van Jezus aangesproken werd, verloochende hij de Heere driemaal (zoals Deze hem had voorzegt). Toen zijn geliefde Heere hem daarna aankeek, werd hij zich er plotseling van bewust wat hij zijn Heere had aangedaan; hoezeer hij zichzelf overschat had, hoe hij gefaald en gezondigd had. Misschien dacht hij nu dat de Heere niets meer met hem te maken wilde hebben en hem niet meer gebruiken kon. Als we lezen dat Petrus daarop naar buiten ging en bitter huilde, voelen we in wat voor een diep gat Petrus moet zijn gevallen. Maar uitgerekend tegen hem zei de Heere Jezus in Johannes 21 tweemaal: 'Volg Mij!' We kunnen ervan uitgaan dat er een belijdenis van Petrus aan vooraf is gegaan, misschien toen de Heere Jezus na Zijn opwekking aan hem was verschenen (Luk. 24:34). Voor de eerste keer zei de Heere tegen Petrus:

'Volg Mij!' in Johannes 21:19. Daarvóór had Petrus Hem driemaal verzekerd van zijn liefde, en de Heere had hem laten zien dat in de toekomst anderen hem zouden brengen waar hij niet heen wilde en dat de marteldood hem te wachten stond. Navolging kan alleen uit liefde voor de Heere gebeuren en betekent dat Hij over héél ons leven beschikt. Enkele ogenblikken later volgde de tweede uitnodiging (vers 22), maar toen voegde de Heere het persoonlijk voornaamwoord 'u' eraan toe ('volgt u Mij!'). Petrus leerde dat navolging iets heel persoonlijks is. Het ging er niet om welke taken zijn vriend Johannes kreeg, het ging uitsluitend om hemzelf. We leren dat de Heere graag wil dat we Hem navolgen, ook als we in een bepaalde situatie gefaald hebben. Dan moeten we wel ons geweten door Hem laten aanspreken en onze zonden aan Hem belijden. Hij wekt dan weer nieuwe liefde voor Hem in ons op, zodat we bereid zijn opnieuw de leiding van ons leven aan Hem over te geven. Daarbij moeten we ons niet af laten leiden door naar anderen te kijken.

De Heere navolgen

doe je niet met gemak

Conclusie

Navolging is geen eenvoudige zaak. Dat toont de Heere Zelf in Lukas 14. In de verzen 28-30 vergelijkt Hij de navolging met een mens die een toren wil bouwen. Hij moet vooraf de kosten berekenen – voor ons betekent dat: het moet voor ons duidelijk zijn wat het kost Hem te volgen. In de verzen 31-33 vergelijkt de Heere Jezus navolging met een koning die ten strijde trekt. Hij moet eerst gaan zitten om te beraadslagen of hij bij machte is de vijand te verslaan. Ook wij moeten weten dat de duivel ons met alle middelen in

de navolging probeert te hinderen en bovendien wil bereiken dat we opgeven. Dat zou er echter niet toe mogen leiden dat wij wegens de kosten (zoals de rijke jongeling) of voor de macht van de duivel capituleren. Wat de kosten betreft, is het veruit de moeite waard de Heere Jezus, onze Redder, te volgen. Wat de aanvallen van de duivel betreft, volgen wij de Overwinnaar van Golgotha Die hem al overwonnen heeft. Als we volgelingen willen zijn, zal ons de kracht gegeven worden alle hindernissen in het volgen van de Heere Jezus te overwinnen.

Henning Panthel

Navolging is iets persoonlijks

Vier voorwaarden voor een echte discipel van Jezus:

1. De Heere meer liefhebben dan alle familieleden.
2. Zijn verwerping delen.
3. Zichzelf verloochenen.
4. Zich alles ontfagen wat men heeft.

Het 5G-netwerk van een Christen

Steeds een goede verbinding naar boven

Het mobiele internet is niet meer uit ons leven weg te denken. Bij goede ontvangst in het 3G-of 4G-net surfen we onderweg met onze smartphone overal naartoe. En met 5G gaat het allemaal nog veel sneller. In dit artikel zullen we over een heel ander '5G-net' nadenken dat ons als Christenen ter beschikking staat.

Onderweg met de auto en even snel het dichtstbijzijnde benzinstation zoeken? Op vakantie en even snel een foto op Instagram posten? Voortdurend gebruiken we het mobiele internet, maar soms functioneert het niet altijd even snel: de app laadt en laadt en laadt ... Dit ergerlijke probleem treedt met name op in plattelandsgebieden, waar men ook in 2026 vaak nog een slecht mobiel bereik heeft.

Dat is aan het veranderen, want het uitrollen van de laatste generatie van het mobiele netwerk vordert bij steeds meer providers. Het gaat hier om 5G: de vijfde generatie. Deze technologie moet met een fijnmazig net van antennes en met hoge frequenties ervoor zorgen dat het mobiele internet in grote delen van Nederland ultrasnel wordt. In 2020 zijn de eerste 5G-licenties geveild, gevolgd door de belangrijkste veiling in 2024, waarbij frequenties voor mobiele netwerken aan verschillende providers zijn toegewezen voor miljarden euro's.

Ergens in 2028 moet 5G de nieuwe standaard voor het mobiele internet worden bij alle providers.

Ons Christenen staat echter een heel ander '5G-netwerk' ter beschikking -altijd en overal: onderweg en thuis. Geheel gratis en bereik is altijd gegarandeerd! Ik zou graag vijf 'basishulpmiddelen' voor onze geloofsweg willen voorstellen, die allemaal met een 'G' beginnen.

Gods Woord

Dat we een Bijbel bezitten, is normaal voor ons. Daarom is het belangrijk dat we ons er steeds weer van bewust zijn wat voor enorme schat God ons met de Bijbel geschonken heeft. De Bijbel is Zijn Woord, want Hij is de Auteur. In de Bijbel deelt Hij ons Zijn gedachten mee; Hij laat

ons zien hoe de dingen werkelijk zijn en hoe we kunnen leven tot Zijn eer. Als we het Woord van God aandachtig lezen, werkt het altijd op ons in (vgl. Hebr. 4:12): de ene keer worden we bemoedigd, een andere keer worden we gewaarschuwd; het Woord van God reinigt ons (vgl. Ef. 5:26) en schenkt ons inzicht (vgl. Ps. 119:130); het leidt ons op een goede weg (vgl. Ps. 119:105) en sterkt ons.

Zonder het Woord van God kan een Christen eigenlijk niet overleven. Zoals we dagelijks voedsel tot ons nemen, zouden we ook elke dag onze innerlijke mens met geestelijk voedsel moeten verzorgen (vgl. Jer. 15:16). Alleen zo kunnen we opgroeien en rijpe Christenen worden (vgl. 1 Petr. 2:2).

Gebed

Gods Woord is nauw verbonden met het gebed: Als ik in de Bijbel lees, spreek God tot mij; als ik bid, spreek ik tot God. Op deze manier ontstaat er een prachtige communicatie tussen de grote God en mij, tussen de hemel en de aarde. Daarbij hoef ik geen bepaalde formuleringen te gebruiken, maar ik mag recht uit mijn hart met God spreken. Helemaal vrij, maar altijd met respect (vgl. Pred. 5:2).

In de Bijbel vinden we veel aanwijzingen voor een levendig gebedsleven, en er zijn talloze Bijbelcommentaren over de

verschillende aspecten van het gebed. Toch hebben we er moeite mee: in theorie weten we hoe belangrijk het gebed is, maar in de praktijk bidden we veel te weinig en veel te oppervlakkig. Ken jij dat ook? Laten we eens nadenken over teksten in de brieven van het Nieuwe Testament, waarin we door God tot gebed worden opgeroepen. Om te beginnen met Kolossenzen 4:2:

'Houd sterk aan in het gebed': Paulus roept ons op met volharding te bidden, steeds weer voor dezelfde zaak (vgl. Rom. 12:12). Hoe vaak word ik niet bepaald bij een nood in mijn omgeving en neem ik me voor daarvoor te bidden, maar na een paar dagen stop ik er dan alweer mee. '... en wees daarin waakzaam': natuurlijk moeten we bij het bidden niet in slaap vallen (vgl. Matth. 26:40-41). Maar dit is vooral een oproep om een waakzaam en aan God gewijd leven te leiden, opdat ons gebedsleven geen schade lijdt (vgl. 1 Petr. 3:7; Jak. 4:3).

'... met dankzegging': we moeten God niet alleen onze vragen en verlangens voorleggen, maar ook onze dank voor Hem uitspreken: voor de gave van Zijn Zoon (vgl. 2 Kor. 9:15), voor alle geestelijke zegen (vgl. Ef. 1:3), maar ook voor Zijn menigmaal geschonken hulp en gebedsverhoringen in het leven van elke dag.

Geest van God

Terwijl de Heere Jezus in de hemel is, hebben wij een andere Goddelijke Persoon bij ons op aarde: sinds onze bekering woont de Heilige Geest in ons. Als de kracht van het nieuwe leven werkt Hij in ons als gelovigen, zodat wij tot eer van God zouden leven. Het werk van de Heilige Geest is veelvoudig: Hij verheerlijkt de Heere Jezus (vgl. Joh.

16:14), Hij verlicht ons verstand als we in de Bijbel lezen (vgl. Joh. 14:26; 16:13), Hij werkt als we bidden (vgl. Rom. 8:26-27); Hij leidt ons bij beslissingen (vgl. Rom. 8:14; Gal. 5:18); Hij oordeelt ons naar de werken van het vlees (vgl. Gal. 5:16-25). Hij houdt ons wachten op de komst van de Heere Jezus fris en levendig (vgl. Gal. 5:5; Openb. 22:17) ... En zo kunnen we nog meer voorbeelden noemen. We kunnen niet dankbaar genoeg zijn dat de Heilige Geest in ons woont en werkt!

Geloof

Door het geloof in de Heere Jezus en Zijn werk aan het kruis hebben we het eeuwige leven ontvangen (vgl. Joh. 3:16,36). Dat is het reddende geloof. Maar het gaat verder: als kinderen van God willen we ook graag in het geloof leven, d.w.z. dat we God en Zijn beloften vertrouwen. Anders dan de wereld ons wil wijsmaken, is het geloof niets vaags of onzekers, maar iets wat zeker en vast is. 'Het geloof nu is een vaste grond van de dingen die men hoopt, en een bewijs van de zaken die men niet ziet' (Hebr. 11:1). 'Geloof' staat dus niet tegenover het 'weten', maar tegenover het 'aanschouwen' (2 Kor. 5:7). Omdat men de hemelse en toekomstige dingen niet aanschouwen kan (niet zien kan), moet men ze geloven. Hebr. 11 toont ons indrukwekkende voorbeelden van mensen uit het Oude Testament die zelfs in moeilijke situaties God volledig vertrouwden. Hun geloof mogen wij navolgen (vgl. Hebr. 13:7).

Gemeenschap

God heeft ons mensen zo geschapen dat wij geen geïsoleerde 'einzelfgangers' zijn, maar sociale wezens die gemeenschap met anderen zoeken. Voor ons als gelovigen

betekent dit dat we gemeenschap hebben met God de Vader en Zijn Zoon Jezus Christus (vgl. 1 Joh. 1:3). Dat wordt in de praktijk bewerkstelligd door de Heilige Geest. Hij vernieuwt onze gedachten en gevoelens waardoor we steeds meer één worden met de Heere; niet meer onze wil maar Gods wil is bepalend in ons leven. Gemeenschap met God bewerkt dat onze blijdschap volkomen wordt (vgl. 1 Joh. 1:4).

Op deze grondslag kunnen wij als kinderen van God dan ook gemeenschap met elkaar onderhouden (vgl. 1 Joh. 1:3, 7) – zoals de eerste Christenen het in de praktijk brachten (vgl. Hand. 2:42). Deze gemeenschap kwam met name tot uitdrukking in de samenkomsten van de gemeente. Maar de gemeenschap die we in Gods Woord vinden, gaat de samenkomsten ver te boven.

We merken dat de gemeenschap van het hart veel meer is dan een gezellig samenzijn. En toch komt de innerlijke verbondenheid van de gelovigen ook tot uiting door elkaar te ontmoeten en door tijd met elkaar door te brengen. Voor een gezonde Christen is het daarom vanzelfsprekend het contact met broeders en zusters in het geloof te onderhouden. Zo kan men elkaar in het gezin van God

wederzijds bemoedigen, versterken en helpen. Christelijke vriendschappen zijn bovendien een sterke bescherming tegen de aanvallen van de wereld; dat is met name (maar niet alleen) voor jonge gelovigen belangrijk!

Door van deze vijf 'hulpmiddelen' veelvuldig gebruik te maken, wordt een stabiele verbinding met Boven, met onze God en Vader en de Heere Jezus Christus veilig gesteld, zodat we een leven tot eer van God kunnen leiden. En als er toch verbindingsproblemen zijn, ligt dat altijd aan ons: wij hebben geen honger meer naar Gods Woord, wij bidden misschien zelfzuchtig (vgl. Jak. 4:3) of we hebben de Heilige Geest bedroefd (vgl. Ef. 4:30), of we zijn te kleingelovig (vgl. Matth. 14:31) of we verwaarlozen de gemeenschap met God en de broeders en zusters (vgl. Joh. 13:8; Hebr. 10:24-25).

Tot slot: in de Evangelien en de Psalmen is beschreven hoe de Heere als Mens op aarde deze vijf punten volkomen verwezenlijkt heeft. Ook daarin dient Hij ons als Voorbeeld!

Jens Krommweh

Gods Woord

Gebed

Geest van God

Geloof

Gemeenschap

'GEEF HET AAN MIJ'

Misschien ken jij dat ook: je ligt in bed en kan de slaap niet vatten. In jouw leven is er zoveel wat je bezighoudt, dat je niet meer weet wat je moet doen. Bijvoorbeeld het telefoontje deze middag: iemand heeft je om advies gevraagd en je ligt er steeds maar te denken of je wel het juiste gezegd hebt. Dan is er nog dat berichtje van jou aan een vriend dat hij nog steeds niet beantwoord heeft. Bovendien zie je dat iemand zich steeds meer uit de gemeenschap van de gelovigen terugtrekt. Zo kunnen er veel dingen zijn die je 's avonds uit je slaap houden.

Misschien hoor je van anderen: 'Maak je er toch niet zo druk om!', ...maar voor jou zijn het zaken die je niet zomaar kunt laten rusten. Je zit te springen om een antwoord. Je gebruikt de nachten om oplossingen te vinden. Die moeten je toch eens te binnenschieten... en dan begint het gepieker al weer.

Iemand anders verwijst je naar Filippienzen 4:6: 'Wees in geen ding bezorgd!' en je denkt: 'Die heeft makkelijk praten, met hem gaat het immers goed'. Toch zoek je het genoemde vers in je Bijbel op en je leest verder: '... maar laat uw verlangens in alles, door bidden en smeken, met dankzegging bekend worden bij God'. Hier staat heel nauwkeurig Wie zich wil bekommeren, om de dingen die jij in je eentje probeert de baas te worden, zonder dat je daarin slaagt. '... maar laat

uw verlangens in alles bekend worden bij God'. Leg alles wat je bezighoudt aan de Heere voor en laat het bij Hem liggen. Door al je zorgen heb je er niet meer aan gedacht dat alles in Gods hand is. Hij ziet je en weet wat jou bezighoudt. Dan komt vers 7: '... en de vrede van God, die alle begrip te boven gaat, zal uw harten en uw gedachten bewaken in Christus Jezus'. Wie zich aan de Almachtige en goedertieren God onderwerpt en al zijn zorgen op Hem werpt (1 Petr. 5:7) die wordt rustig, want voor de Almachtige God is niets te gering en niets te groot.

Als je het vers nog eens leest, valt het woord 'dankzegging' je op. Ben je in dat opzicht de laatste tijd misschien tekort geschoten?

Psalm 4:1, 8: 'Als ik roep, verhoor mij, o God van mijn gerechtigheid! In de benauwdheid hebt U ruimte voor mij gemaakt. Wees mij genadig en luister naar mijn gebed! ... In vrede zal ik gaan liggen en weldra slapen, want U alleen, HEERE, doet mij veilig wonen'.

Ja, je mag alles in Gods handen leggen en bij HEM laten., HIJ zorgt ervoor. Je mag de verantwoordelijkheid bij Hem neerleggen en vol vertrouwen erop wachten hoe HIJ de problemen zal oplossen. En als Hij jou daarbij gebruiken wil, zal Hij jou dat duidelijk maken. Uiteindelijk helpt God op tijd.

**'... door al uw zorgen
op Hem te werpen.'**

1 Petrus 5:7

Geef het
aan
God
en ga
slapen

ACTUEEL

Filmrecensie: 'The Chosen'

Bij dit artikel over de filmserie The Chosen, kan je je allereerst afvragen of een verfilming van het leven van de Heere Jezus wel kán en of dat überhaupt wel mogelijk is. Hoe zou het leven van de Zoon van God, ja, van God de Zoon ooit verfilmd kunnen worden en wie zou in zo'n film ooit de plaats in kunnen nemen van Hem waarvan God getuigd heeft: 'Deze is mijn geliefde Zoon in Wie Ik welbehagen heb gevonden' (Matth. 3:17).

De filmmakers zijn daarvan overtuigd en beschrijven hun film over de Persoon van de Heere Jezus als een film die de

'authentieke Jezus' laat zien. De filmserie The Chosen laat in werkelijkheid zien dat die claim ver naast de waarheid staat, ja, veraf staat van de openbaring van de Zoon van God als: '... God geopenbaard in het vlees ...' (1 Tim. 3:16).

De film bestaat voor het grootste gedeelte uit verzinsels (volgens de maker van de film, is deze zelfs voor 95% verzonnen), waarbij de persoon die de Heere Jezus voorstelt in situaties geplaatst wordt die nooit gebeurd zijn en ook niet in Gods Woord voorkomen.

In de verfilming van de geschiedenis in de hof van Gethsémané komt het leugenachtige karakter van deze film duidelijk naar voren. Als de persoon die daar voorgesteld wordt als de Heere Jezus voor de derde maal in gebed is, verscheen aan Hem in de film geen 'engel die Hem versterkte' zoals het Evangelie van Lukas (22:43) vermeldt, maar in de film verschijnt hem de acteur die de persoon van Jozef (de man van Maria) voorstelt. Dit is in volkomen tegenspraak met Gods Woord de Bijbel en kan niet anders bestempeld worden als blasfemie, als godslastering!

Deze filmserie verslaat in Nederland, Europa en in de hele wereld 'zijn honderden miljoenen!' Het fungeert op een onnoemelijk bedrieglijke, leugenachtige en godslasterlijke manier,

(juist door zijn hoogstaande film-technische kwaliteit), als een dwaalleer over de Persoon van de Heere Jezus. Hier wordt een 'andere Jezus' voor de ogen geschilderd. Een andere Jezus, een 'valse Christus' (Matth. 24:24) en daarmee een vals evangelie! Het is een leugengeest van 'de vader van de leugen' die dit alles zo voor de ogen spiegelt!

Ad Massar

Noot van de redactie: bovenstaand artikel is een korte samenvatting van het volledige artikel. Dat kan gelezen worden via deze link: www.debijbelvoorjou.nl/article/the-chosen. Het laat goed zien dat we alle dingen moeten beproeven (1 Thess. 5:21), ook de dingen die een 'schijn van godsvrucht' (2 Tim. 3:5) hebben.

'Het kijken van verfilmde Bijbelse geschiedenissen wekt door het beeld en het geluid gevoelens op die niet geestelijk zijn. Er worden indrukken/sferen gewekt die de echte bedoeling van de Heilige Geest verdringen.'

'Het geloof is door de prediking en de prediking door het Woord van God' (Rom. 10:17).

'De Schriften ... die zijn het die van Mij getuigen' (Joh. 5:39).

GEHEIMSCHRIFT

Onttrafel het geheimschrift

geheimschrift

A	B	C	D	E	F	G	H	I	J
☆	✱	⊗	⊕	⊙	○	⌒	⊕	·	✱
K	L	M	N	O	P	Q	R	S	T
*	∞	♥	○	♥	○	~	☀	≈	∪
U	V	W	X	Y	Z				
♣	↑	·	◇	●	x				

· ⊗ ⊗ ≈ ○ · ⊗ "

✱ ⊗ ↑ ☀ ⊗ ⊗ ≈ ☾ ...

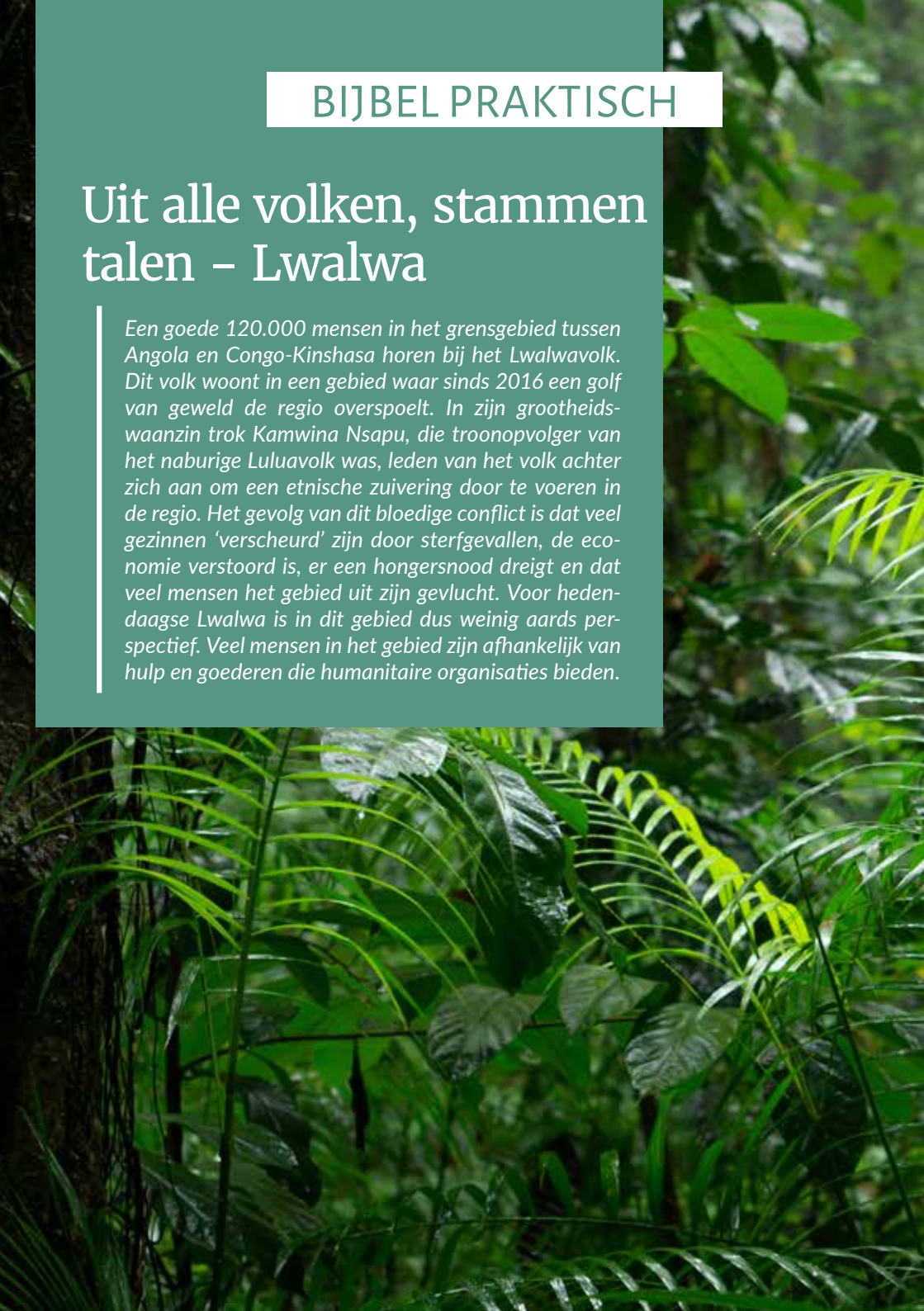
* ⊗ ✱ ⊗ ○ ∪ ↑ ☆ ○

♥ · * |

* ⊗ ≈ ☆ * ☆ 43:1

Uit alle volken, stammen talen – Lwalwa

Een goede 120.000 mensen in het grensgebied tussen Angola en Congo-Kinshasa horen bij het Lwalwavolk. Dit volk woont in een gebied waar sinds 2016 een golf van geweld de regio overspoelt. In zijn grootheidswaanzin trok Kamwina Nsapu, die troonopvolger van het naburige Luluavolk was, leden van het volk achter zich aan om een etnische zuivering door te voeren in de regio. Het gevolg van dit bloedige conflict is dat veel gezinnen 'verscheurd' zijn door sterfgevallen, de economie verstoord is, er een hongersnood dreigt en dat veel mensen het gebied uit zijn gevlucht. Voor hedendaagse Lwalwa is in dit gebied dus weinig aards perspectief. Veel mensen in het gebied zijn afhankelijk van hulp en goederen die humanitaire organisaties bieden.

De Lwalwa leven niet meer op de manier zoals ze honderd jaar geleden leefden. Toen woonden de Lwalwa in kleinere stammen, verspreid over de tropische bossen in het gebied. De Lwalwa hadden eigen dorpjes waar een man of vrouw als dorpsheer diende, de eigen taal gesproken werd en de traditionele religie uitgeoefend werd. Deze religie kende een menigte aan goden en geesten, met een 'hoofdgod' die Nsambi heet, de alomtegenwoordige schepper. Van alle geesten werd praktisch uitsluitend aan de jachtgeest en vruchtbaarheidsgeest geofferd, omdat die in het dagelijks leven zo belangrijk werden geacht.

Paulus de Atheners aan op de vele goden die ze hebben en het altaar dat ze gemaakt hadden voor de voor hen 'ONBEKENDE GOD' '(...) de God Die de wereld gemaakt heeft' (Hand. 17:23, 24). De laatste decennia hebben ook de Lwalwa deze waarheid steeds meer, in ieder geval in uiterlijke vorm, beleden. Het gevolg is dat het overgrote deel naam-Christen is en de traditionele religie verdwijnt. Laten we bidden dat de Lwalwa ook werkelijk mogen beseffen wat Paulus over deze Schepper zegt: 'Hij [heeft] een dag vastgesteld (...), waarop Hij de wereld rechtvaardig zal oordelen door een Man (...)' (Hand. 17:31).

Het is voor ons gemakkelijk en voor de hand liggend (en belangrijk!) om voor ware bekering en geestelijke groei in dit gebied te bidden. Laten we daarbij niet de omstandigheden vergeten die op dit moment voor dit volk zo erbarmelijk zijn; ook die kan de Heere veranderen!

Timothé Luimes

De menigte aan goden die de Lwalwa-religie heeft, doet me denken aan Handelingen 17:22-24. Hier spreekt

BIJBELSTUDIE

Ben ik zeker van mijn verlossing? Deel 2

Feiten, tegenwerpingen en antwoorden

Deel 2: tegenwerpingen – antwoorden uit de Bijbel

In het eerste deel van het artikel werden blijvende zekerheid van de Bijbelgedeeltes verduidelijkt. Een aanhanger van de opvatting dat men de redding weer kan verliezen, heeft enkele gedachten op papier gezet en Bijbelteksten geciteerd die in tegenspraak met deze zekerheid lijken. Ze zullen in het tweede deel onderzocht worden. Is Gods Woord voor tweeërlei uitleg vatbaar - of moet er op andere aspecten worden gelet?

Gods Woord kan zichzelf niet tegenspreken (niet gebroken worden) (Joh. 10:35). Duidelijke uitspraken t.a.v. het vaste, eeuwige bezit van het heil kunnen daarom niet door andere, schijnbaar tegenstrijdige Bijbelgedeelten ontzenuwd worden. Toch lijken sommige Bijbelteksten, in ieder geval op het eerste gezicht, hiermee in tegenspraak te zijn. Daarom willen we biddend onderzoeken wat precies de betekenis van deze gedeelten is.

**Ben ik pas
zeker
van mijn
verlossing
als ik
Christelijk
leef?**

Onze bekering onderzoeken op grond van onze werken? (vgl. Hand. 26:20)

Paulus riep ertoe op: 'tot inkeer te komen zich tot God te bekeren en werken te doen die in overeenstemming zijn met de bekering'. Werken in overeenstemming met de bekering zijn het natuurlijke gevolg van een echte inkeer tot de Heere. Onze eigen bekering (omkeren naar God!) hoeven we echter niet te onderzoeken, maar we mogen onze zekerheid bouwen op Gods uitspraken dat de gelovige gered is. Tegelijkertijd mogen we de Heere om kracht vragen om als Zijn eigendom ijverig te zijn in goede werken (Tit. 2:14).

De Heere Jezus leerde dat de weg naar het eeuwige leven zwaar is en slechts weinigen deze weg zullen vinden (vgl. Matth. 7:13-14).

Eigenlijk spreekt de Heere Jezus hier tot Zijn discipelen, niet tot verloren mensen, en wijst Hij hen op het karakter van de navolging (die poort is 'nauw' – de genade zélf is daarentegen ruim!) en op de afhankelijkheid op de weg ('smal' – gehoorzaamheid). Onder het volk van de Joden vormden de discipelen een minderheid – ware Christenen waren en zijn ook altijd in de minderheid. In het algemeen is het helaas zo dat de gelovigen altijd een minderheid blijven (vgl. 2 Thess. 3:2), hoewel het genadeaanbod voor iedereen geldt. Met het (eeuwig) 'leven' wordt hier bedoeld de heerlijkheid aan het eind van de weg – niet de wedergeboorte, die staat natuurlijk aan het begin van die weg.

**Onder de
Christenen zijn
veel naam-
Christenen
die niet
wedergeboren
zijn.**

Enkelen worden gered, maar worden daarna weer afvallig (vgl. Luk. 8:13; Joh. 6:66; 1 Tim. 1:19, enz.).

Lukas 8: doel van de verkondiging (het evangelie) is heel duidelijk de redding (vgl. Luk. 8:12: 'opdat zij ... zalig worden'). Maar het 'ontvangen' van het

Woord van God alléén is nog geen redding met oprecht berouw over de eigen zonden en geloof in de Zondendrager Christus (2 Kor. 7:10).

Johannes 6: terugkeren op zelfgekozen wegen en niet meer met de Heere wandelen – hoe vaak spreekt het Nieuwe Testament van zulke neigingen tot de wereld, tot zonde, tot het vlees! Petrus verloochende zijn Heere – en bleef toch Zijn eigendom; zelfs Jakobus spreekt van herhaaldelijk struikelen – maar bleef zonder enige twijfel altijd een kind van God.

1 Timotheüs 1:19: het is verdrietig, maar waar: zelfs wedergeboren Christenen kunnen de Christelijk leer ('het geloof') overboord gooien – daarom stelt de apostel de beide personen in de tekst apostolisch onder de tucht. Dit zegt echter niets over het verlies van de eeuwige redding.

**Nadat wij deel hebben gekregen aan de
redding door het verzoeningsoffer van de
Heere Jezus, moeten we volharden tot het
einde toe, om niet te komen in de eeuwige
kweiling in de poel van vuur (vgl. Matth. 10:22;
Hebr. 3:14; Openb. 2:10–11).**

Mattheüs 10: de Heere Jezus spreekt in Mattheüs 10 en ook in hoofdstuk 24 tot Zijn discipelen als tot hen die tot het Joodse volk behoren. Het volk verwachtte de wonderbaarlijke redding door de komst van de Messias – de redding door geloof in het kruis was toen nog helemaal niet bekend. De parallelle tekst in hoofdstuk 24 toont dan ook aan dat in de toekomst de meeste Joden ('velen') zich zullen laten verleiden, maar de getrouwen zullen volharden – sommigen worden gedood – anderen zullen overleven (vgl. Jes. 60:21; Amos 9:10). De discipelen werden in hoofdstuk 10 exclusief naar Joden uitgezonden – en deze speciale zending zal tot aan de verschijning van de Heere Jezus aanhouden (Matth. 10:23); in de periode van de genade is deze specifieke opdracht onderbroken. De tekst heeft dus betrekking op trouwe getuigen uit de Joden die in tegenstelling tot de trouwelozen allemaal gered worden! Ze zullen allemaal het Koninkrijk binnengaan.

Hebreeën 3:14: onder de lezers van de brief waren een aantal meelopers die niet wedergeboren waren. Ze kregen in deze brief steeds opnieuw ernstige oproepen tot waarachtige bekering. Ze geloofden slechts aan de buitenkant (vgl. Hebr. 6:4–8) – m.b.t. alle anderen echter was de schrijver van de brief overtuigd van hun redding (vgl. Hebr. 6:9). Met het 'want wij' brengt de schrijver de lezers en zichzelf onder één noemer – vervolgens maakt hij direct onderscheid tussen 'iemand van u' (Hebr.

4:1) en de overigen als hij zegt: 'wij ... gaan immers de rust binnen' (Hebr. 4:3). Dat toont duidelijk aan dat er twee groepen waren: zij die ondbelzinnig gered waren en zij die alleen maar meelopers waren.

Openbaring 2: de Heere spreekt de zwaar op de proef gestelde Christenen in Smyrna moed toe en belooft hen de kroon van het leven voor hun volharding. Wie overwint zal geen schade toegebracht worden door de tweede dood. Dit soort aansporingen vinden we zowel bij de overige beloften in de zendbrieven als bij de zaligsprekingen in Mattheüs 5 – al naar gelang hun situatie wordt van een speciaal loon gesproken. Maar iedere wedergeborene ontvangt uiteindelijk deze beloften. In Openbaring 2:10-11 staat geen woord van de mogelijkheid verloren te gaan!

Overeenkomstig de ware genadeleer is het eeuwige leven ook een hoop (vgl. Tit. 3:7) die men eerst nog oogsten moet, mits we niet moe worden (vgl. Gal. 6:8-9) totdat Hij komt (vgl. Mark. 10:30). Het eeuwige leven is voor hen, die met volharding het goede doen (vgl. Rom. 2:7; Jak. 2:26) en die niet moe worden en het niet opgeven (vgl. Gal. 6:9).

Titus 3:7: het door Paulus verkondigde geloof en de waarheid zijn gebaseerd op de geweldige hoop van het eeuwige leven dat God Zelf vóór de tijd van de eeuwen beloofd heeft (vgl. Tit. 1:1-2). Dat betekent: het eeuwige leven houdt nooit meer op – en het is de vaste hoop die vóór ons ligt. Hoop in het Nieuwe Testament betekent iets heel zekers, niet iets vaags. Dat is immers ook het geweldige doel van de redding, zoals het in Titus 3 beschreven wordt: gerechtvaardigd door Zijn genade zullen we erfgenenamen worden – en dit is net zo zeker als de hoop van het eeuwige leven. Het eeuwige leven hebben we nu al (zo beschrijft Johannes het) – en we verheugen ons op de ultieme vervulling in de hemel (zo ziet Paulus het).

Galaten 6:8-9: de 'oogst' van het eeuwige leven geldt voor iedereen die door zijn leven laat zien: mijn leven behoort de Heere toe, de Geest woont en werkt in mij. De Geest zal zo'n Christen als loon dit eeuwige leven uitermate rijk doen beleven. Er staat hier trouwens niet dat iemand het eeuwige leven oogsten zal (dat heeft de gelovige al), maar eeuwig leven; zonder lidwoord duidt dat op de volheid van de hemelse zegen. Het volgende vers laat immers juist zien dat allen zich moeten laten aansporen niet moe te worden goed te doen, en daarna te oogsten – dat 'laten wij' geeft aan dat zelfs Paulus - die heel zeker gered was! - zichzelf bij deze oproep aansluit. Met het moe worden of opgeven wordt hier

immers heel duidelijk bedoeld dat we vaak nalaten goed te doen – deze aansporing hebben we als Christenen nodig, maar heeft niets te maken met onze positie als kinderen van God.

Wat als mijn geloofsleven als dood is?

Markus 10:30: eeuwig leven kenden de Joden als een uitdrukking voor de heerlijke zegenrijke tijd in het vrederijk (vgl. Dan. 12:2). De tekst in Markus 10 verbindt de uitdrukkingen 'eeuwig leven' (vers 17) 'Koninkrijk van God' (vers 24) en 'gered worden' (vers 26) met elkaar. Over deze zegen in het Koninkrijk mochten en mogen alle vervolgte discipelen zich verblijden. Trouw tot aan de komst van de Heere is essentieel – maar niet als voorwaarde om het eeuwige leven te verkrijgen.

Romeinen 2:7: ook hier is eeuwig leven de beloning die ons in de toekomst wacht, zoals bijna altijd bij Paulus (vgl. Rom. 6:22). De goede werken van de beschreven personen bewijzen de echtheid van hun geloof – Christenen doen goede werken (Tit. 3:8), omdat ze gered zijn, niet om gered te worden! De brief aan de Romeinen beschrijft in de daaropvolgende hoofdstukken de grote verandering van zondaren tot gerechtvaardigden – zonder werken!

Jakobus 2:26: de goddeloze wordt voor God gerechtvaardigd door het geloof – zonder werken (Rom. 3:27-28). Door mensen wordt de Christen herkend aan zijn werken – zijn geloof wordt door werken voor anderen zichtbaar. Beide kanten zijn belangrijk en vullen elkaar aan, men kan ze niet tegen elkaar uitspelen.

Het boek des levens: Oude Testament en Openbaring (Ex. 32:32-33; Ps. 69:28-29; Openb. 3:5; 22:19)

Openbaring 3:5: wie overwint, ontvangt van de Heere. Dat geldt voor elke Christen en wordt ons als aansporing voorgehouden. Alle namen van de verlostten zijn in het boek des levens opgeschreven (vgl. Luk. 10:20; Fil. 4:3: 'in het boek des levens staan'; Hebr. 12:23. 'Het boek des levens' beschrijft beeldend de zekerheid van de verlostten.

Exodus 32:32-33; Ps. 69:28-29: dezelfde uitdrukking heeft in Gods Woord niet altijd dezelfde betekenis, ook wordt hier niet van een zinspeling op de hemel gesproken. Het gaat in het algemeen over een levensregister waarin alle mensen, met name die uit het volk Israël, opgeschreven staan. Voor hen had God 'leven' op het oog, maar hun verkeerde gedrag leidde vaak tot de 'dood' (Deut. 30:19). De bereidheid van Mozes herinnert aan het verzoek van Paulus in Romeinen 9:3 – Gods uitverkorenen blijven echter altijd de Zijne!

Als een gered mens toegeeft aan zijn zondige vlees (aanhoudend, voor langere tijd), zal hij geestelijk sterven (vgl. Rom. 8:13; Gal. 6:8-9; Jak. 5:19-20). De verloren zoon is daar een voorbeeld van (Luk. 15:24, 32).

Romeinen 8:13: Paulus verduidelijkt in dit vers de verantwoordelijkheid van de gelovige voor een heilige levenswandel: als iemand naar het vlees, de zonde, leeft, bevindt hij zich op een weg die naar het verderf leidt. Als hij wedergeboren is, zal hij echter nooit het einde van deze weg, de dood, de scheiding van God, meemaken. Dat laten teksten als Johannes 10:27-30 heel duidelijk zien. Gods Woord spreekt zichzelf niet tegen.

Galaten 6:8-9: ook dit is een ernstig woord van Paulus t.a.v. de verantwoordelijkheid van de lezer; hij houdt hen het einde van een leven naar het vlees voor. Een pure meeloper zal dan uit het vlees eeuwig verderf oogsten, een ware gelovige gaat misschien een 'stukje' op deze weg, maar zal nooit eeuwig verderf oogsten. Maar ook hij kan verdrietige dingen in het leven oogsten - bijvoorbeeld de levenslange gevolgen van een echtscheiding.

Jakobus 5:19-20: een ziel van de dood redden, haar helpen rechtsomkeert te maken, betekent dat de persoon bewaard wordt voor de erge gevolgen van de zonde. Daar wordt ze ernstig voor gewaarschuwd. Het kan zelfs zijn dat een gelovige als een dode oogt - hoewel hij toch wedergeboren is (Ef. 5:14). En omdat hij wederom geboren is, staat ook hier vast: hij zal het einde van de verkeerde weg die hij is ingeslagen niet bereiken. Hoe eerder hij die weg verlaat, hoe zegenrijker het voor hem is.

Lukas 15: de 'verloren zoon' had zijn vader verlaten en begaf zich op verkeerde wegen. God is de Vader van alle mensen, Hij is hun oorsprong (Ef. 4:6; Hand. 17:26), hun Schepper. Maar dat heeft niets te maken met de levensrelatie die de ware kinderen van God met de Vader hebben door hun wedergeboorte (Joh. 1:12). Anders gezegd: ieder mens moet verantwoording tegenover zijn God en Schepper afleggen - maar zijn daden bewijzen dat hij van nature een zondaar is, dat hij verloren is. Maar God wil de zondaar tot bekering brengen (Rom. 2:4) en voor eeuwig redden.

Een Christen kan ten prooi vallen aan een geestelijke dood (vgl. Jak. 1:14-16; Ezech. 18:24; 33:18).

Jakobus 1:14-16: een gelovige kan zich door zonden laten meeslepen en

*Doet de
zonde
in mijn leven
afbreuk
aan de
zekerheid
van mijn
redding?*

daardoor innerlijk en geestelijk 'omkomen'. Maar Christus roept hem dan toe: 'Ontwaak, u die slaapt, en sta op uit de doden, en Christus zal over u lichten' (Ef. 5:14). Hij leefde als een dode, maar hij was geen dode! Ja, het kan zijn dat een gelovige geestelijk gezien dood is - maar niemand kan hem het eeuwige leven ontnemen!

Ezechiël 18:24; 33:18: Ezechiël spreekt in beide hoofdstukken van de persoonlijke verantwoordelijkheid van de rechtvaardige en de goddeloze, en wel in het volk Israël. God regeerde daar rechtstreeks en bestrafte het kwaad ook onmiddellijk - in het uiterste geval met de dood. Het gaat om een tijdelijk oordeel, niet om de vraag of iemand een wedergeborene was of niet. Het was een ernstig appèl van de profeet op het afvallige volk - thema's als heilszekerheid of eeuwig verderf door de zonde in het leven van een gelovige worden hier niet behandeld.

Conclusie:

De aangehaalde Bijbelteksten laten zien dat God de zonde in het leven van een Christen heel serieus neemt en dat we alle reden hebben om heilig te leven. Bij enkele teksten blijkt uit het verband dat ze op andere tijden of op mensen betrekking hebben die nog helemaal niet wedergeboren zijn. Andere Bijbelteksten vullen veelvuldig de teksten die in het eerste gedeelte genoemd zijn aan en laten onze verantwoordelijkheid als gelovigen zien. Genade en verantwoordelijkheid lopen in Gods Woord als twee sporen parallel naast elkaar - maar de zekerheid van de verlossing blijft bij alle verantwoordelijkheid voor een getrouw leven bestaan. Ook hiervoor geldt: PTL - Praise The Lord!

Martin Schäfer

Remmers, A: *Verbinding verbroken? Kan een Christen verloren gaan?* 92 pagina's. € 6.95. Online verkrijgbaar via: <https://www.uithetwoordderwaarheid.nl/serie-geloofsbasis-verbinding-verbroken-kan-een-ch.html>

**Dus is er nu geen verdoemenis
voor hen die in Christus Jezus zijn**

Romeinen 8:1

*Door het geloof is Christus niet alleen in ons, maar zijn wij ook in Hem.
Zou er voor ons nu nog een verdoemenis zijn, dan zou die ook Christus moeten treffen!*

POST

Beste Manuel,

Jouw artikel in nummer 3 van Volg Mij! van dit jaar, bladzijden 27-31 'Het Koninkrijk en zijn innerlijke waarde', heb ik met interesse gelezen. Op bladzijde 30 schrijf je het volgende: 'Mensen die tijdens het duizendjarig vrede-rijk geboren worden, moeten zich evengoed bekeren. ... Hij zal de mensen, die in het duizendjarig rijk zijn geboren, verleiden en tegen de Heere Jezus opzetten (Openb. 20:8)'. Mijn vraag aan jou: waar moeten de mensen in het 1.000-jarig Koninkrijk zich van bekeren – zonder de invloed van de satan? Ter vergelijking: Adam en Eva hoefden zich niet te bekeren zolang ze onder de invloed van God stonden. Bij voorbaat dank.

Vriendelijke groet,
G.B.

Beste G.,

Graag ga ik op jouw vraag in: In het artikel heb ik geprobeerd uit te leggen dat er in de grote verdrukking veel mensen zullen zijn die zich tot God bekeren en opnieuw geboren worden (Ezech. 36:24-29; Joh. 3:5). Daarmee hebben ze aan de voorwaarden voldaan het 1.000-jarig vrede-rijk binnen te kunnen gaan. Maar ze zullen geen nieuw lichaam krijgen. Net zoals wij vandaag, zullen ze, als nakomelingen van Adam en Eva, het vlees, de oude natuur, nog steeds in zich hebben.

De mensen die in het 1.000-jarig vrede-rijk geboren worden, hebben eveneens het vlees in zich: ze 'erven' het van hun ouders, net als wij. Daarmee hebben ze een hart dat vanaf hun jeugd slecht is, zodat ze ook nog kunnen zondigen. Anders dan nu het geval is, is satan dan in de afgrond opgesloten en kan hij de mensen niet meer misleiden (Openb. 20:3).

We mogen er niet van uitgaan dat in het 1.000-jarig rijk elke zonde onmiddellijk met de dood bestraft wordt. Toch zullen diegenen sterven die publiekelijk het geldende recht overtreden en zich tegen Christus verzetten (Ps. 101:8; Jes. 65:20).

Een groot deel van de mensen zal zich in deze heerlijke vrede-stijd helaas niet bekeren; ze zullen zich alleen veinzend aan Hem onderwerpen (Ps. 18:44-45; 66:3). Aan het eind van het 1.000-jarig vrede-rijk zullen ze deelnemen aan de opstand tegen Jeruzalem en daarbij omkomen (Openb. 20:7-10). Ze zullen voor eeuwig verloren gaan.

Ik hoop dat ik je met dit korte antwoord heb kunnen helpen.

Vriendelijke groet,
Manuel Walter

Hoe groot zijn Uw werken

Een rijke man kwam bij een beroemde architect en zei: 'Bouw het hoogste gebouw van de wereld voor me. Geld speelt geen rol'. 'Graag', antwoordde de man verheugd, 'wat stelt u zich hierbij voor?' De rijke man legde de architect zijn wensen voor: 'Het huis moet eruit zien als een hoge, ranke toren'. 'Geen probleem', antwoordde de architect. 'De toren moet minstens 1500 meter hoog zijn'. 'Dat is goed te doen', zo meende de architect. 'En in de wolkenkrabber wil ik liften hebben en alle noodzakelijke toevoerleidingen en verbindingsgangen'. 'In orde', antwoordde de architect al iets bedeesder. 'Het huis mag echter slechts een doorsnee van 4 meter hebben'. De architect noteerde de eisen zonder nog een woord te zeggen. 'De muren mogen hoogstens een halve meter dik zijn'. De architect slikte, maar de miljonair had nog meer speciale wensen. 'Mijn wolkenkrabber moet flexibel zijn en zich in de wind kunnen bewegen', eiste hij. 'En op de bovenste etage wil ik graag een energiecentrale hebben die voor de energievoorziening van het hele huis zorgt'. De architect werd bleek en wees de opdracht af.

Verzonnen?

Een verzonnen verhaal? Ja! Maar daarmee is het verhaal nog niet af! Want zo'n 'toren', die 400 maal hoger is dan zijn doorsnee, bestaat werkelijk. En van dit 'bouwwerk' is er niet één op aarde, maar er zijn er miljarden van. Misschien hoeft je helemaal niet zover te lopen of te rijden om dit 'bouwwerk' te bewonderen. Men vindt deze 'toren' op onze velden: de graanhalm.

Het wonder van de graanhalm

De wand van een tarwe- of roggehalm is slechts een halve millimeter dik. Zijn doorsnee bedraagt 4,0 mm, zijn hoogte 1,5 meter, wat overeenkomt met 1.500 mm. De korenhalms is dus inderdaad ongeveer 400 maal hoger dan zijn doorsnee. Ondanks zijn hoogte staat hij rechtop en beweegt hij zich flexibel in de wind heen en weer; en in zijn binnenste is er een energiecentrale die voortdurend water, energie en voedingsstoffen transporteert, zodat de graanhalm helemaal boven in de aar graankorrels kan produceren.

'Wonderlijk zijn Uw werken, mijn ziel weet dat zeer goed' (Ps. 139:14), spreekt David verbaasd over Gods scheppingswerken. Slechts een korenhalms en toch een meesterwerk. Eén van de talloze voorbeelden waarover we ons verbazen als we naar Gods schepping kijken. Wetenschappers verbazen zich niet alleen, maar ze overleggen hoe men zich de geniale constructies van de schepping ten nutte kan maken. Daaruit ontwikkelde zich een onderzoeksgebied dat biologie en techniek samenbrengt: bionica.

Bionica

Constructies uit de schepping dienen als voorbeeld om te worden overgenomen in de techniek. Zo worden steeds beter werkende producten ontwikkeld. Om die reden worden bijvoorbeeld de werking van de vanaandrijving van vissen en het beeldherkenningssysteem van het insectenoog onderzocht. Eén van de belangrijkste doelstellingen van de wetenschapper is de technologische nabootsing van de fotosynthese. Maar dat is tot nu toe niemand gelukt.

Een toonaangevend wekelijks tijdschrift stelt vast: 'Jaloers kijken ingenieurs naar dergelijke geniale prestaties van 'bouwmeester natuur' waarnaast hun eigen creaties slechts een lompe indruk maken, zoals een vuistbijl naast een precisiefrees. Zo steekt de vleugel van een zweefvliegtuig klungelig af tegen die van een libelle'.

Voor een wetenschapper die hiernaar onderzoek doet, is het vanzelfsprekend dat hij permanent iets nieuws ontdekt en bewondert. Hij kan er eigenlijk niet omheen naar de ontwerper van alles wat hem zo verwondert te vragen. Maar velen van hen komen in hun voorstelling van zaken niet verder dan 'bouwmeester natuur'. Alles moet zich op de een of andere manier vanzelf, op een 'natuurlijke' manier, zo geniaal ontwikkeld hebben en dan ook nog in deze grote verscheidenheid. Ze denken dat 'bouwmeester natuur' de schepping in al zijn heerlijkheid en verscheidenheid voorgebracht heeft.

Een meesterwerk zonder Schepper?

Wie vandaag de hoogste toren van de wereld bewondert, vraagt automatisch naar de architect en bouwmeester van dit bouwwerk. Bij een gebouw gaan we vanzelfsprekend uit van intelligente en ontwikkelde mensen, die het gepland, geconstrueerd en gebouwd hebben. Waarom is men tegenwoordig dan zo geneigd de natuur met de natuur te verklaren? Waarom gaat men schaamteloos aan de levende God, de Schepper van deze ingenieuze natuur, voorbij?

Komt dat niet omdat het niet alleen om de schepping in het algemeen gaat, maar ook om ons leven? Daar kun je niet zomaar omheen.

God, onze Schepper

In de Bijbel wordt het heel duidelijk geformuleerd: 'Want de dingen van Hem die onzichtbaar zijn, worden sinds de schepping van de wereld uit Zijn werken gekend en doorzien, namelijk én Zijn eeuwige kracht én Zijn Goddelijkheid, zodat zij niet te verontschuldigen zijn' (Rom. 1:20).

De mensen die God als Schepper negeren, hebben dus geen verontschuldiging, omdat de schepping zelf getuigt van het bestaan van een Schepper. Ze bewijzen Hem niet de eer die Hem toekomt. Ze loochenen het recht dat de Schepper op Zijn schepping én op hun leven heeft. Als God Zich dan zó in Zijn schepping openbaart, dan zijn we vol verbazing. Maar daar mag het niet bij blijven – God wil geëerd worden. Dat komt Hem toe: 'U bent het waard, Heere, te ontvangen de heerlijkheid, de eer en de kracht, want U hebt alle dingen geschapen, en door Uw wil bestaan zij en zijn zij geschapen' (Openb. 4:11).

Hoeveel informatie zit er niet in een korenhalm die wij voor waardeloos houden, omdat ze na de oogst alleen nog maar als stro gebruikt wordt. De korenhalm vergaat, net zoals de bloemen op het veld, waarvan de Heere Jezus zegt: 'Als God nu het gras op het veld, dat er vandaag is en morgen in de oven geworpen wordt zo bekleedt, zal Hij u niet veel meer kleden, kleingelovigen?' (Matth. 6:30).

Als God zo veel 'moeite' doet voor een korenhalm, hoeveel meer zijn jij en ik Hem dan waard? – wij zijn schepsels van God, die Hij zó liefheeft dat Hij Zijn Zoon gegeven heeft voor onze redding!

Dietmar Geese

Hoe groot zijn Uw werken, HEERE,
U hebt alles met wijsheid gemaakt,
de aarde is vol van Uw rijkdommen.

Psalm 104:24

*En de zaligheid is in geen ander, want er is onder
de hemel geen andere Naam onder de mensen
gegeven waardoor wij zalig moeten worden.*

Handelingen 4:12

Onlangs pauzeerden we bij een theehutje aan de oever van een rivier en spraken we met een paar toeristen. Daarbij kwam het gesprek ook op Gods heerlijke schepping en Zijn Woord. We vertelden hen van de goede Boodschap van de liefde van God en het kostbare verlossingswerk door het geloof in Jezus Christus. De toeristen luisterden aandachtig; niemand bracht er iets tegenin. Meerderen knikten instemmend. Toen schraapte een oudere man zijn keel en zei: 'Uw geloof heeft inderdaad veel potentie, Ik heb al een paar keer meegemaakt dat uw leer nieuwe harten schept'.

Ja, Gods Woord heeft de kracht harten te veranderen en nieuw leven voort te brengen! – Ik vroeg de man: 'En uzelf? Wilt u dan zelf Jezus Christus niet als Redder en Heere aannemen en vrede met God vinden? Wilt u zich niet van het eeuwige verderf laten redden?'

'Ach', antwoordde de man, ik ben 72 jaar. Dan is er, wat deze dingen aangaat, niets meer aan te doen'. Ik vroeg hem: 'Maar als u daar in de rivier valt en iemand wil u eruit trekken, zegt u dan ook: 'Ach laat maar, ik ben immers al 72!?' – Toen lachte deze aardige oudere man en zei aarzelend: 'U heeft gelijk, maar ...'

In dit 'maar' zijn velen blijven hangen; ze hebben zich niet tot Jezus, de Redder en Heere, gewend en zo verzuimd voor hun eeuwig geluk te zorgen.

We moeten gered worden! – Dit feit wordt door het bovenstaande Bijbeltekst benadrukt.